

σιν ὅτι ὤφειλε προηγουμένως νὰ ἀποπειραθῆ καὶ ἐφαρμοσθῆ πάντα τὰ λοιπὰ ἠθικὰ μέσα πρὶν ἢ προβῆ εἰς ῥητὸν ἀποκλεισμόν τῶν Ἰησουϊτῶν, ὅτι ἔπρεπε προηγουμένως νὰ ἰσχυροποιηθῆ ἐν τῇ συνειδήσει ὅλων τῶν συντηρητικῶν καὶ διὰ τῆς ἐκμηδενίσεως ὅλων τῶν ἀντιθέτων πολιτικῶν κομμῶτων, πρὶν ἢ προκαλέσῃ συζητήσεις ἃς ἐκμεταλλεύονται οἱ Βοναπαρτισταὶ διὰ νὰ ἐκφοβίσωσι τοὺς εἰσέτι ἀμφιβόλους καὶ κλονουμένους, πρὶν ἢ ἐφελκύσῃ κατ' ἑαυτῆς τὴν μῆνιν τῶν λειτουργῶν κληρικῶν οἵτινες ἀφορμὴν ἐπέθουσαν ἵνα ἀποπλανήσωσι τοὺς ἀπλουστέρους καὶ ἐρεθίσωσιν αὐτοὺς κατὰ τῆς παρούσης τάξεως τῶν πραγμάτων. Ὁπωσδήποτε τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας εἰσάγων τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος νόμον ἀπέβλεψε μᾶλλον εἰς τὸ μέγα συμφέρον τῆς κοινω- νίας ἢ εἰς τὸ ἀτομικὸν τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ συμφέρον· ἐσκόπει μᾶλλον νὰ ἐξαγγείλῃ εἰς τὸ δημόσιον τῆς Γαλλίας οἶον κίνδυνον διατρέχει τὸ μέλλον αὐτῆς ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν Ἰησουϊτικῶν ἰδεῶν, ἢ νὰ μετέλθῃ ἐκδίκησίν τινα κατὰ μιᾶς τάξεως ἀντιφρο- νούσης.

Σπουδαιότατον ὄργανον τοῦ Παρισίου τύπου ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» ἀπειλεῖ τοὺς πολεμίους τοῦ νόμου λέγουσα ὅτι, ἂν δὲν ψηφισθῆ τὸ Τον ἄρθρον ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἡ Κυβέρ- νησις καὶ ἡ Βουλὴ θὰ ζητήσωσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχαιοτέρων νόμων οἵτινες ἐξορίζουσι τοὺς Ἰησουϊτας ἐκ τῆς Γαλλίας· ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις χωρὶς νὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἐν τῇ Γερουσίᾳ, θὰ ἐπαναφέρῃ τὸν νόμον, ἐὰν τροποποιηθῆ ὑπ' αὐτῆς τὸ Τον ἄρθρον, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τὰ εἰρηώτα καὶ ἐκεῖ θὰ ὑποστηρίξῃ ἐκ νέου τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ καὶ θὰ ἐπιτύχῃ πάλιν αὐτὴν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ Γε- ρουσία δὲν θέλει, φρονοῦμεν, ἐπιμείνει εἰς τὴν ἀπάλειψιν ἢ τρο- ποποίησιν τοῦ ἄρθρου, διότι ἡ δημοκρατικὴ πλειονοψηφία τῆς Γερουσίας ἤθελεν ἐννοήσαι ὁποίας συνεπίας φοβερὰς διὰ τὸ νέον τὸλίτευμα ἤθελεν ἔχει τοιαύτην διαρκῆ σύγκρουσιν τῶν δύο ἀνω- τάτων νομοθετικῶν Σωκράτων. Ὁ ἐπαναστατικὸς πάταγος δι' οὗ θρησβούσι πάντα τὰ ὀπισθοδρομικὰ ἐν Γαλλίᾳ στοιχεῖα ἐν τῷ κατὰ τοῦ νόμου τούτου πολέμῳ προσημαίνει ὑπόσον χρήσιμος